

mum, superiore in dentem seu processum obtusum concavum excurrente; carina fere vexilli longitudine, recta, compresso-conduplicata, extrorsum latior, transverse obtusa, a basi fere usque ad medium bifida, in ungues binos inferne desinens, subfiriata, dorso flavo-virente.

STAMINA decem, carina breviora, diadelpa: unum liberum, reliquis brevius: filamentis albis, antice parvissimo virore tinctis, ad angulum prope rectum inflexis; antheris ovatis, obtusis, cum polline flavis.

GERMEN ovatum, apice hirsutum: pilis albis nitidis, circum stylum in fasciculum collectis. Stylus setaceus, cum filamentis inflexus, albidus, cum parvissimo tinctu, inferne viridi, versus stigma rubello. Stigma simplicissimum, stylo æquale.

LEGUMEN unico articulo constans, calyci persistenti inclusum, compressum; margine superiore rectiusculo inermi; inferiore arcuato, carinato, antice aculeato, aculeis quatuor, purpurascens, demum fuscis; lateribus grosse & elevato-rugosis: rugis antice aculeatis, aculeis subquinis indole priorum. Semen unicum in singulo legumine, subcompressum, subreniforme.

Caulis, foliola, petioli, pedunculi, calyces & legumina, pilis albis nitidis adpressis cano albida, foliola tamen supra glabra, & dentes calycini tantum ciliati sunt.

Habitat in monte calcareo Szimion pone Csiklovam in Banatu, loco lapidoso, ad quem a scaturigine magna rivi arduus est adscensus. Floret sub finem Junii.

Ab *H. Onobrychide* præter notas in definitione indicatas differt: caulibus subangulatis, dense pilosis; foliis superioribus sessilibus; floribus subsessilibus; pedunculis angulatis, brevioribus.

EXPLICATIO TABULAE.

- a. Calyx.
- b. Vexillum.
- c. Ala.
- d. Carina.
- e. Stamina.
- f. Pisillum.

Tab. 112.

TRAGOPOGON FLOCCOSUM.

Tragopogon tomentoso-floccosum, calycibus corollæ radio brevioribus; foliis linearibus, canaliculatis, caulinis revolutis.

RADIX biennis, simplex, pedalis aut sesquipedalis, digitum auricularem crassitie æquans, recta, superne lineis eminentibus, parvo spatio interruptis, annulata, extus sordide pallide fusca, intus alba, sauciata succum lacteum tenacem fundens, qui ab aeris contactu lateritium colorem adsumit & in viscum coagulatur.

CAULIS solitarius erectus, 2-4-pedalis, subflexuosus, ramosus, teres aut subangulatus, striatus: ramis simplicissimis aut subdivisis, florem primarium excedentibus.

FOLIA angusta, linearia, conduplicato-canaliculata, carinata, integerrima,

5-7-nervia; radicalia pedalia aut longiora, patentia, apice recurva; superiora pendula, apice revoluto-circinata aut spiraliter revoluta, basi dilatata, femiamplexicaulia.

FLORES mediocris magnitudinis, nonnihil inclinati, in pedunculis seu ramis foliatis, teretibus, nequaquam incrassatis.

CALYCES stipati folio brevi revoluto, corollulis exterioribus breviores, octopartiti: laciniis lanceolatis, acutis, subcarinatis.

COROLLA flava: corollulis latiusculis, substriatis, truncatis, quinque-dentatis, versus apicem margine utroque subinvolutis; tubulo pallido, ad initium ligulae fetulis luteis cincto.

STAMINA filamentis pallide luteis, tubulum corollulae excedentibus, parte eminente liberis, inferne, qua parte tubulo adnascuntur, mediante hoc connexis; antheris profundius luteis, in tubulum striatum quinquedentatum coalitis.

GERMEN oblongo-ovatum, album, sulcato-striatum, apice lanatum, & fetis aliquot longioribus, pluribusque brevioribus, basi pilosis, coronatum. Stylus filiformis, pallide luteus; stigma crassiusculum, bifidum, parte inferiore integra subvillosum.

SEMINA oblonga, sulcato-angulata, in stipitem pappigerum angustata. Pappus plumosus, fetis inferiore parte pilosis, aliis longioribus, aliis pluribus brevioribus constans.

RECEPTACULUM nudum, foveolis pro recipiendis seminum basibus instructum.

Tota planta tomento albo detergibili, ac demum sponte forma floccorum secedente, tecta, maxime basis foliorum & calycum, illorum tamen superficies superior subnuda.

Crescit in sabulo ad sylvas populneas, quibus clivi collesque arenosi ad Izsák in Comitatu Pesthienfi obsidentur. Incipit florere sub finem Maji.

Herba editur a bobus, ovibus & equis. Radix procul dubio, ut aliarum specierum, in cibum hominum converti potest, non contemnendo usu, quia solo sterili arenoso contentatur.

Tab. 113.

BUPHTHALMUM CORDIFOLIUM.

Buphtalmum foliis alternis, inferioribus petiolatis, cordatis, duplicato-ferratis, superioribus sessilibus, ovatis, ferratis; caulibus herbaceis.

Buphtalmum speciosum *calycibus foliosis, foliis alternis ovatis duplicato-ferratis scabris, caule herbaceo.* Schreb. *Icon. et descr. pl. minus cognit.* Dec. 1. p. 11. t. 6.

RADIX perennis, fascem magnum radicularum e corpore crasso fusco demittens. Radiculae hae filiformes sunt, crassitie culmum Tritici æquantes, bipedales aut etiam longiores, flexuosae, fibris vestitæ, sordide pallideque fuscae, odoris gravis, saporis acris, aromatici.

CAULES plures ex eadem radice, orti e propaginibus, quas radice corpus pro futuro anno edit, tri-quadripedales, imo humanam etiam altitudinem adtingentes,

G g





Tragopogon floccosum.